

+DEN NIENDE APRIL+

Om ganske kort tid, den niende april, er det ett år siden Tyskland foretok sitt vel planlagte overfall på Norge. Uten krigserkæring veltet stømakten seg over vårt land, støttet av en liten gruppe yngelige og æresløse landsforredere med Vidkun Quisling i spissen. Den dagen skal vi aldri glemme - og nå i år, på ettårsdagen, vil vi alle vise vår sorg på en verdig måte.

Enhver utfordrende form for demonstrasjon bør ungas. Vi skal ikke gjøre fienden den tjenesten å gi ham ledning til å utfolde en øket terror. Vi skal ta vår sorg for oss selv. Det er for oss et betegnende tilfelle at den niende april i år faller på en askeonsdag - la det passe dagen. La den bli stille, en sorgdag.

La ingen vise seg på gatene eller på offentlige steder etter klokken tre middar uten at det er absolutt nødvendig. Husmødre må uten vanskelighet ha kunnet gjøre seg ferdig med de nødvendige innkjøp til den tid. Alle skal vi være rolige, smiløse, tause. Ingen må denne dagen besøke en café eller en restaurant eller et annet forlystelsessted (teater, barer eller lignende). På kino går selvfølgelig ingen nordmann i denne tiden. Hver bør holde seg til sine egne. Om noen ønsker å samles privat, må dette skje i en form som står til en slik askeonsdag, og som harmonerer med bitterhet, sorg og smerte som dagen rummer for oss alle.

Idag ser vi alle framover, mot friheten og mot gjenreisningen av vår selvstendighet, - men vårt sikre håp og vår klippefaste tro behøver ikke å forhindre at akkurat den niende april i år blir en ettertankens dag. La tyskerne og quislingene triumfare, om de vil og tør, de har ikke så lang tid å gjøre det i nå.

La dere ikke provosere. behold fatningen og verdigheten. Demonstrar i taushet og ro -

- demonstrer ved ikke å demonstrere.

Denne holdning den niende april vil ha en sterkere og alvorligere virking enn noen annen. La niende april bli en sorgens dag men rop ikke din sorg ut på gater og streder. La den virke ved sin egen vekt.

La niende april være en sorgdag og minnedag. La den i all sin dysterhet gjøre oss sterkere enn før, sterkere i vårt hat til undertrykkerne, sterkere i vår knusende forakt for landsforrederne, sterkere i vår tro på friheten og på rettferdighetens endelige seier. La den niende april være den skjebnetunge merkedag. Aldri skal det lykkes å overvinne vår motstand, vi venter utrettelig på våren og den nye dag, på at vår tid skal komme, -- og vi skal vite å bruke den.

Vårt mål er et fritt og selvstendig Norge,

med Kong Håkon og hans sett på tronen.

--- 000 0 000 ---

iskold ro til Kong Håkon kaller.

Denne er kjem pagod! Man følger gjerne dem, synes jeg